

Amtsrådet kan ud fra en samlet vurdering tilside-sætte et forbud mod færdsel for gennemgående veje og stiers vedkommende.

Amtsrådets kompetence er begrænset til gennemgående veje og stier. Heri ligger et ønske om at kunne give offentligheden mulighed for at komme fra et punkt til et andet i det åbne land, f.eks. hvor dette er forudsat i den amtskommunale stiplanlægning. Amtsrådets beslutning træffes naturligt på baggrund af drøftelser om befolkningens friluftsmuligheder i regionen i det grønne råd. Jordbrugsorganisationerne, Danmarks Naturfredningsforening og Friluftsrådet har som fødte medlemmer af dette råd indflydelse på den samlede interesseafvejning.

Amtsrådet skal i øvrigt som tilsynsmyndighed påbyde et færdselsforbud ophævet, hvis amtsrådet finder, at der ikke foreligger en af de situationer, der nævnes i stk. 2 og 3.

Den foreslåede bestemmelse begrænser ikke den bestående mulighed for at nedlægge private veje og stier på privat initiativ, dvs. uden vejmyndighedens tilladelse, hvis de vejberettigede kan blive enige herom. Den medfører heller ikke ændringer i de særlige regler efter udstykningsloven om at slette og forandre private fællesveje på matrikelkortet.

Reglen i § 26 vedrører ikke veje og stier i skove, herunder småskove under 5 ha. For disse gælder alene reglerne i § 23. Den omfatter heller ikke et internt vej- og stinet i f.eks. en frugtplantage.

Til § 27

I naturfredningslovens §§ 54–56 findes der bestemmelser om, at fredningsnævnet/miljøministeren i særlige tilfælde kan gøre undtagelser fra reglerne om offentlighedens adgang. Dispensationsadgangen har altid været administreret temmelig restriktivt. Denne praksis forudsættes med den foreslåede bestemmelse opretholdt.

Som anført i bemærkningerne til § 23, stk. 5, forudsættes det, at det bliver et centralt element i samarbejdet mellem amtsrådet og de forskellige regionale interesseorganisationer i de grønne råd, der foreslås nedsat efter lovforslagets § 64, stk. 2, at få fastlagt en strategi for befolkningens friluftsmuligheder i regionen. På baggrund heraf kan der for amtsrådet være etableret forudsætninger for at tillade lukning af visse arealer, f.eks. i dyrenes yngletid.

Dispensationen kan gives midlertidigt eller permanent.

Bestemmelsen i *stk. 2* svarer til sandflugtslovens § 6, stk. 3.

Bestemmelsen i *stk. 3* findes tilsvarende i naturfredningslovens §§ 54–56a.

I medfør af disse regler er der udstedt følgende bekendtgørelser:

- nr. 373 af 15. august 1979 om almenhedens færdsel og ophold i private skove,
- nr. 631 af 24. december 1980 om almenhedens færdsel og ophold på udyrkede arealer,
- nr. 557 af 19. november 1983 om almenhedens færdsel og ophold på samt badning fra strandbredder, og
- nr. 59 af 9. januar 1989 om almenhedens færdsel og ophold i skove, der tilhører staten, kommuner, kirker, præsteembeder og offentlige stiftelser.

Disse regler vil, jf. lovforslagets § 101, blive opretholdt, indtil der med hjemmel i § 27 udstedes nye regler.

De kommende nye regler vil være en slags »ordensreglement« for offentlighedens færden i naturen. Reglerne vil i sig selv indebære en vis begrænsning af offentlighedens adgangsret. De vil komme til at indeholde regler i lighed med de gældende regler for offentlighedens færdsel og ophold i skove.

Miljøministeriet planlægger i øvrigt at iværksætte en oplysningskampagne om den rette »brug« af naturen.

Reglen i *stk. 4* er ny og alene af budgetretlig karakter. Som nævnt i de indledende bemærkninger til kapitel 4 kan en lodsejer altid tillade en videregående adgang end §§ 22–26 bestemmer. Med bemyndigelsen i *stk. 4* tilsigtes at skabe hjemmel til f.eks. at indføre en ridetegnssordning for ridning i statskovene.

Bestemmelsen vedrører på ingen måde en privat ejers ret til at betinge en videregående adgang af en afgift. Dette beror som hidtil på en aftale mellem ejeren og den eller de personer, der får en videregående adgang.

Reglen i *stk. 5* er ny. Under forhandlingerne om naturfredningsloven i 1969 blev der indgået aftale om, at staten – efter behandling i et udvalg med repræsentanter for Dansk Skovforening, Friluftsrådet og ministeriet – godtgør dokumenteret tab ved brand, hærværk og tyveri i de private skove forårsaget af publikum. Udgifterne ved ordningen har hidtil været afholdt via tekstanmærkning på de årlige finanslove.

Det findes imidlertid nu formålstjenligt at formalisere ordningen og give hjemmel for miljøministeren til at fastsætte nærmere regler om ordningen. Samtidig foreslås det, at ordningen udvides til også at gælde private udyrkede arealer og private veje og stier i det omfang disse er åbne for offentligheden i medfør af reglerne i § 24 og § 26. Disse regler vil som angivet i de almindelige bemærkninger blive forhandlet med de berørte parter, ligesom Folketingets Miljø- og